

Uden at ville inddrage sig paa en almindelig Diskussion af Krisens Problemer vilde han henlede Opmærksomheden paa et Spørgsmaal, som efter hans Mening havde en væsentlig Betydning for Forstaaelsen af Verdenskrisens Aarsager, nemlig den Modsigelse, som hersker mellem den økonomiske Udvikling, saaledes som denne bliver Resultatet af den moderne Teknik, og de juridiske Retsregler, som altid hævdes paa det økonomiske Omraade. En Person skylder Penge til en anden Person eller en Stat til en anden. Den een Gang kontraherede Gæld bliver den samme, nemlig det Beløb, som oprindeligt skyldtes, og man tager ikke Hensyn til de Forandringer, som imidlertid sker paa det økonomiske Omraade; at Priserne falder, og at det skyldige Beløbs Købeevne derfor forøges, paavirker ikke det fastsatte Gældsbeløb. Produktionsmetoderne kan forandre og forælde visse industrielle Processer, der hidtil maatte antages at kunne gøre de bundne Kapitaler frugtbringende; men dette forandrer ikke den een Gang aftalte Forpligtelse til at betale Renter af Gælden og til at amortisere den. Saaledes lænker og lammer de juridiske Forpligtelser, opstaaet i en nærmere eller fjernere Fortid, Økonomien og Tekniken den Dag i Dag. En Regn af Papir, fyldt med juridiske Formler, slukker de moderne Samfunds økonomiske Liv.

Han vilde ikke foreslaa en konkret Løsning, men vilde henlede Opmærksomheden paa dette Problem, som burde være Genstand for enhver international Forsamlings alvorlige Overvejelse; en Løsning af dette Spørgsmaal trænger sig paa, for at det økonomiske Liv i Fremtiden kan udfolde sig frit.

Dernæst henledte han Opmærksomheden paa den Interesse, der knytter sig til Udviklingen af kollektive Aftaler inden for Landbruget, om hvilket Spørgsmaal der var forelagt Konferencen et Udkast til Beretning. Efter hans Opfattelse trængte Landarbejdernes Arbejdsvilkaar til at forbedres; den nuværende Krise havde særlig forværret Vilkaarene for denne Kategori af Arbejdere; men medens Industriens Arbejdere havde kunnet øve en vis Modstand overfor Krisens Tryk, havde Landbrugets Arbejdere været næsten ligesaa blottet for Forsvarsmidler som Industriens Lønarbejdere i første Halvdel af det 19. Aarhundrede.

Ministeren sluttede med en Henstilling om snarest muligt at undersøge Arbejdsvilkaarene for Landarbejderne, der har et ubestrideligt Krav paa Støtte og Beskyttelse fra den internationale Arbejdsorganisation.

Direktøren for Arbejdsbureauet, *Albert Thomas*, afsluttede Forhandlingerne om Rapporten med en Svartale, hvori han først gennemgik den Kritik, der var kommet til Udtryk under Diskussionen. Med Hensyn til de faldne Udtalelser om Antallet af ratificerede Konventioner og om de vedtagne Konventioners Affattelse henviste han til, at der siden Rapporten for 1931 var modtaget 36 Ratifikationer mod 38 det foregaaende Aar, samt til, at Juristerne kun i meget faa Tilfælde havde været i Tvivl med Hensyn til Forstaaelsen af Konventionerne, ligesom der kun var fremsat ganske faa Forslag om Revision af Konventioner.

I Anledning af den af forskellige Arbejdsgiverrepræsentanter udtalte Opfattelse, at man som et Led i Bekæmpelsen af den økonomiske Krise skulde indskrænke Beskyttelsesforanstaltningerne til det økonomisk mulige, henviste Direktøren til, at Verden syntes at være overfyldt af økonomiske Muligheder, Varebeholdninger og Millioner af arbejdsvillig Arbejdskraft, men at det er Organisationen, det skorter paa; det gjaldt om at organisere og at sætte i Arbejde alle disse Elementer i Henhold til den sociale Retfærdigheds Krav. Som et Eksempel paa Manglerne paa Organisation fremhævede han det Forhold, at det ofte synes umuligt at faa Medlemsstaterne til at vedtage de internationale Aftaler, skønt disse er udarbejdet af Staternes egne Repræsentanter.

Dernæst mindede Direktøren om den »appel à l'action«, som han havde fremsat i sin Rapport, idet han som de mest paatrængende Opgaver i Øjeblikket henledte Opmær-